

Istungidokument

A8-0292/2017

6.10.2017

RAPORT

miinimumsissetuleku poliitika kui vaesuse vastu võitlemise vahendi kohta
(2016/2270(INI))

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Raportöör: Laura Agea

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
SELETUSKIRI.....	20
MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS.....	22
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	29
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	30

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

miinimumsissetuleku poliitika kui vaesuse vastu võitlemise vahendi kohta (2016/2270(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõiget 3 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 4, 9, 14, 19, 151 ja 153,
- võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni, mida kinnitas ka 1993. aasta inimõiguste maailmakonverents, ja eriti selle artikleid 3, 23 ja 25,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ja eelkõige selle sotsiaalseid õigusi käsitlevaid sätteid, eriti artikleid 34, 35 ja 36, milles on konkreetselt sätestatud õigus sotsiaalabile ja eluasemetoetusele, inimeste õigus tervise kõrgetasemelisele kaitsesele ja õigus juurdepääsule üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele,
- võttes arvesse Euroopa sotsiaalharta, eriti selle artikleid 1, 4, 6, 12, 14, 17, 19, 30 ja 31,
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioone nr 29 ja 105 sunniviisilise töö kaotamise kohta, konventsiooni nr 102 sotsiaalkindlustuse miinimumstandardite kohta ja ILO soovitus nr 202 sotsiaalkaitse põhialuste kohta,
- võttes arvesse ILO inimväärse töö tegevuskava ja ülemaailmset töökohtade pakti, mis võeti üleilmse toetusega vastu 19. juunil 2009. aastal toimunud Rahvusvahelisel Töökongressil,
- võttes arvesse tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste (EPSCO) nõukogu 2013. aasta juuni järeldusi „Sotsiaalsed investeeringud majanduskasvu ja töökohtade edendamiseks“,
- võttes arvesse nõukogu 24. juuni 1992. aasta soovitus 92/441/EMÜ piisavate toimetulekuvahendite ja sotsiaalabi ühiste kriteeriumide kohta sotsiaalkaitse süsteemides¹ (soovitus miinimumsissetuleku kohta),
- võttes arvesse nõukogu 27. juuli 1992. aasta soovitus 92/442/EMÜ sotsiaalkaitse eesmärkide ja poliitika lähendamise kohta²,
- võttes arvesse komisjoni 20. veebruari 2013. aasta soovitus „Investeeringud lastesse aitame neil välja rabeleda ebasoodsate olude ringist“ (C(2013)0778)³,
- võttes arvesse komisjoni 20. veebruari 2013. aasta teatist „Sotsiaalsed investeeringud majanduskasvu ja ühtekuuluvuse edendamiseks – sealhulgas Euroopa Sotsiaalfondi rakendamine aastatel 2014–2020“ (SWD(2013)0038),
- võttes arvesse komisjoni 3. oktoobri 2008. aasta soovitus tööturul tõrjutud isikute

¹ EÜT L 245, 26.8.1992, lk 46.

² EÜT L 245, 26.8.1992, lk 49.

³ ELT L 59, 2.3.2013, lk 5.

aktiivse kaasamise kohta¹,

- võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal: aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia“ (COM(2010)2020),
- võttes arvesse komisjoni 2. märtsi 2015. aasta ettepanekut võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta (COM(2015)0098),
- võttes arvesse oma 6. mai 2009. aasta resolutsiooni uue sotsiaalmeetmete kava kohta²,
- võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni miinimumsissetuleku rolli kohta vaesuse vastu võitlemisel ja kaasava ühiskonna edendamisel Euroopas³,
- võttes arvesse oma 20. novembri 2012. aasta resolutsiooni sotsiaalinvesteeringute kokkuleppe kohta vastuseks kriisile⁴,
- võttes arvesse oma 23. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni ebavõrdsuse ja eelkõige laste vaesuse vähendamise kohta⁵,
- võttes arvesse oma 14. aprilli 2016. aasta resolutsiooni vaesusevastase eesmärgi saavutamise kohta majapidamiskulude kasvu kontekstis⁶,
- võttes arvesse oma 26. mai 2016. aasta resolutsiooni vaesuse sooliste aspektide kohta⁷,
- võttes arvesse oma 15. septembri 2016. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta⁸,
- võttes arvesse oma 19. jaanuari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa sotsiaalõiguste samba kohta⁹,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 15. juuni 2011. aasta arvamust „Vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa tegevusprogramm: sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse Euroopa raamistik“,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 10. detsembri 2013. aasta arvamust „Euroopa miinimumsissetulek ja vaesuse näitajad“,
- võttes arvesse uuringut „Towards adequate and accessible minimum income schemes in Europe“ (Piisava ja kättesaadava miinimumsissetuleku kava Euroopas), mis avaldati 2015. aastal Euroopa miinimumsissetuleku tagamise võrgustikus,
- võttes arvesse Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Fondi (Eurofound)

¹ ELT L 307, 18.11.2008, lk 11.

² ELT C 212E, 5.8.2010, lk 11.

³ ELT C 70E, 8.3.2012, lk 8.

⁴ ELT C 419, 16.12.2015, lk 5.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0401.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0136.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0235.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0355.

⁹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0010.

2015. aasta aruannet „Sotsiaaltoetuste kättesaadavus: kasutamata jäämise vähendamine“,

- võttes arvesse Eurofoundi aruannet „Sissetulekute ebavõrdsus ja tööhõiveolud Euroopas enne ja pärast suurt majanduslangust“,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi poliitikaosakonna A 2017. aasta märtsis koostatud ja lõplikul kujul 2017. aasta aprillis avaldatud uuringut miinimumsissetulekut käsitleva poliitika kohta ELi liikmesriikides,
 - võttes arvesse aruannet „Minimum Income Schemes in Europe - A study of national policies 2015“ (Miinimumsissetuleku tagamise kavad Euroopas – riikide poliitika uuring 2015), mille koostas Euroopa Komisjoni jaoks Euroopa sotsiaalpoliitika võrgustik (ESPN) 2016. aastal,
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2016. aasta suuliselt vastatavat küsimust O-000087/2016,
 - võttes arvesse oma 2. veebruari 2016. aasta kirjalikult vastatavat küsimust P-001004/16,
 - võttes arvesse oma 7. juuli 2016. aasta soovitusi nõukogule Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee 71. istungjärgu kohta¹,
 - võttes arvesse 9. mai 1950. aasta Schumani deklaratsiooni, milles nõuti töötajate elatustaseme võrdsustamist ja parandamist;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit ja majandus- ja rahanduskomisjoni arvamust (A8-0292/2017),
- A. arvestades, et vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, mille põhjused ja kestus ei sõltu nende all kannatavate inimeste tahtest, on inimväärikuse põhimõtte ja põhiliste inimõiguste rikkumine; arvestades, et EL ja liikmesriigid võtsid 2010. aastal kohustuse vähendada vaesus- ja sotsiaalse tõrjutuse riskis elavate inimeste arvu 2020. aastaks 20 miljoni võrra; arvestades, et vaesus ja sotsiaalne tõrjutus ei ole ainult isikliku vastutuse küsimus ning nendega tuleb tegelda kollektiivselt;
- B. arvestades, et Euroopa on üks maailma jõukamaid piirkondi, kuid viimased andmed rahalise vaesuse kohta on toonud esile vaesuse ja materiaalse puuduse kasvu Euroopas ning erinevuste suurenemise liikmesriikides;
- C. arvestades, et madala tööpuudusega edukas majandus on endiselt tõhusaim vahend vaesuse vastu võitlemiseks;
- D. arvestades, et rahaline vaesus on ainult osa üldisest vaesuse mõistest ja seepärast ei seostu vaesus üksnes materiaalsete, vaid ka sotsiaalsete vahenditega, eelkõige hariduse, tervise ja teenustele juurdepääsuga;
- E. arvestades, et suhtelise vaesuse mõiste ei ole hõlma tegelikke vajadusi, vaid selle abil

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0317.

võrreldakse üksnes inimese sissetuleku suurust teiste omaga;

- F. arvestades, et Eurostati metoodika kohaselt loetakse vaesusriski piiriks 60 % riigi keskmisest ekvivalentsest kasutada jäävast sissetulekuosast (leibkonna kohta pärast sotsiaalseid siirdeid); arvestades olemasolevaid erinevusi liikmesriikide vahel ja eri liikmesriikide sotsiaalpoliitikat, tuleks seda protsentuaalset osa vaadelda koos muude selliste näitajatega nagu näidiseelarved; arvestades, et sissetulek on elatustaseme kaudne näitaja ja näidiseelarve kajastab tarbimisharjumuste mitmekesisust ja elukallidust liikmesriikides;
- G. arvestades, et ELi ja selliste rahvusvaheliste organisatsioonide poliitikaga, nagu Rahvusvaheline Valuutafond, on kehtestatud mõnedele liikmesriikidele väga piirav eelarve kokkuhoiu poliitika, sundides tegema olulisi kulutuste kärpeid sellistes põhivaldkondades nagu haridus, tervishoid, kohtud, kultuur ning sotsiaaltoetused ja -teenused ning soodustades personalikulude suurt vähendamist avaliku sektori töötajate töökohtade, palkade ja õiguste kärpimisega, mis toob kaasa riigi sotsiaalfunktsioonide lammutamise ja piiramise; arvestades, et selline poliitika on kahjustanud ja takistanud inimeste ja liikmesriikide vajadusi teeniva investeerimis- ja arengupoliitika elluviimist; arvestades, et sellised poliitikavalikud on toonud kaasa vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse järsu suurenemise;
- H. arvestades, et mõisteid „sissetulekute erinevused“ ja „vaesus“ ei tohi segi ajada;
- I. arvestades, et komisjoni andmetel¹ elab 119 miljonit inimest Euroopa Liidus, mis on ligikaudu 25 % kogu elanikkonnast, vaesus- ja sotsiaalse tõrjutuse riskis isegi sotsiaaltoetusi arvesse võttes; arvestades, et mõnes liikmesriigis kaasneb selle näitajaga püsivalt suur tööpuudus ja see mõjutab eriti noori, kelle puhul need arvud on veelgi muret tekitavamad; isegi kui praegu need arvud pisut vähenevad, on vaesuse ohus inimesi ikkagi rohkem kui 2008. aastal; arvestades, et EL ja liikmesriigid on kaugel strateegias „Euroopa 2020“ püstitatud vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vähendamise eesmärgi saavutamisest, sest tase on sellest endiselt kõrgem;
- J. arvestades, et olemasolevad andmed näitavad, et teatavad inimrühmad, nagu lapsed, naised, töötud, üksikvanemaga leibkonnad ja puuetega inimesed, on vaesuse, puuduse ja sotsiaalse tõrjutuse seisukohast eriti haavatavas olukorras;
- K. arvestades, et eriti puudutab vaesus lastega perekondi;
- L. arvestades, et töö- ja pereelu ühitamine on just üksikvanemale suurima tähtsusega, et oleks võimalik vaesusest välja tulla;
- M. arvestades, et arvesse tuleks võtta vajadust integreerida vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ennetamine ja nende vastu võitlemine kõigisse asjakohastesse poliitikavaldkondadesse, tagades avalike teenuste üldise kättesaadavuse, inimväärsed töökohad ja sissetuleku, mis võimaldab elada inimväärselt;

¹ Euroopa poolaasta: struktuurireformide elluviimisel ning makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamisel ja korrigeerimisel tehtud edusammude hindamine ning määruse (EL) nr 1176/2011 kohase põhjaliku analüüsi tulemused (COM(2017)0090).

- N. arvestades, et komisjoni andmetel on suur tööpuudus, vaesus ja ebavõrdsus mõnes liikmesriigis endiselt peamised probleemid arvestades, et suur sissetulekute ebavõrdsus on kahjulik mitte ainult sotsiaalse ühtekuuluvuse seisukohast, vaid takistab ka jätkusuutlikku majanduskasvu, nagu märkis volinik Thyssen; arvestades, et Eurofoundi andmetel on kriisi mõju olnud üldiselt suurem väiksema sissetulekuga inimeste hulgas, suurendades Euroopa ühiskondades ebavõrdsust¹;
- O. arvestades, et kodutus on vaesuse ja puuduse kõige äärmuslikum vorm ja see on viimastel aastatel suurenenud peaaegu kõigis liikmesriikides, peamiselt nendes riikides, mida majandus- ja finantskriis kõige valusamalt tabas; arvestades, et kodututega töötavate siseriiklike organisatsioonide Euroopa föderatsiooni (FEANTSA) andmetel on igal aastal umbes 4 miljonit inimest üle ELi kodutud, üle 10,5 miljonil leibkonnal on väga halvad eluasemetingimused ja 22,3 miljoni leibkonna eluasemekulud on liiga suured, mis tähendab, et nad kulutavad rohkem kui 40 % kasutatavast sissetulekust eluasemele;
- P. arvestades, et praegune olukord nõuab meetmeid, mille abil edendada miinimumsissetuleku tagamise riiklike kavu, et kindlustada kõigile ebapiisava sissetulekuga inimestele, kes täidavad konkreetsete kõlblikkuskriteeriumid, inimväärset elutingimused, parandades samas sotsiaalset ja tööturule kaasatust ning tagades võrdsed võimalused põhiõiguste kasutamisel; arvestades, et haridus, ümberjaotatavad sotsiaalsiirded ja hüvitised, õiglase maksupoliitika ja usaldusväärne tööhõivepoliitika on olulised tegurid, mis aitavad leevendada sissetulekute ebavõrdsust ning vähendada töötuse määra ja vaesust; arvestades, et inimväärne töökoht kaitseks inimest vaesusriski eest ja seda võiks pidada sotsiaalse integratsiooni peamiseks hädavajalikuks vahendiks;
- Q. arvestades, et Eurofoundi koostatud ülevaate kohaselt ei saa paljud inimesed ELis toetusi, millele neil on õigus, seahulgas madalapalgaliste toetused, näiteks toetussüsteemide või taotlemise keerukuse tõttu või seepärast, et nad ei ole oma õigusest teadlikud;
- R. arvestades, et miinimumsissetuleku mõistet ei tohi segi ajada miinimumpalga mõistega, mis on kindlaks määratud kollektiivlepinguga või siseriiklike õigusaktidega;
- S. arvestades, et palgakujundus kuulub liikmesriikide pädevusse;
- T. arvestades, et piisava miinimumsissetuleku tagamise kavade kasutuselevõtmine ja tugevdamine piisava eelarve, personali ja materiaalsete vahenditega koos töövõimeliste inimeste aktiivse tööhõivepoliitikaga on oluline ja tõhus viis vaesuse ja ebavõrdsuse vastu võitlemiseks, aidates tagada majanduslikku ja territoriaalset ühtekuuluvust, kaitstes üksikisikute põhiõigusi, tagades tasakaalu majanduslike ja sotsiaalsete eesmärkide vahel ja toetades sotsiaalset integratsiooni ja juurdepääsu tööturule;
- U. arvestades, et sotsiaalkindlustussüsteemide tagamine ja haldamine on liikmesriikide pädevuses ning liit küll koordineerib, kuid ei ühtlusta neid süsteeme;
- V. arvestades, et Euroopa sotsiaalse olukorra vaatluskeskuse andmetel on

¹ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/income-inequalities-and-employment-patterns-in-europe-before-and-after-the-great-recession>

sissetulekukindlus tagatud juba 26 liikmesriigis¹;

- W. arvestades, et liikmesriigid käsitlevad miinimumsissetuleku poliitikat väga erinevalt, sest õigust inimväärsele elule ei peeta kõigis ELi liikmesriikides universaalseks ja subjektiivseks õiguseks; arvestades, et sissetulekutoetuste, tööturupoliitika ja sotsiaalteenuste võimalused jäävad suurel määral kasutamata ja need ei ole omavahel kooskõlastatud; arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavade abil suudetakse vaid harvadel juhtudel inimesi vaesusest välja tuua;
- X. arvestades, et paljud tuhanded kodanikud elavad praegu tööl käies vaesuses ja sotsiaalses tõrjutuses või on sellele lähedal (9,8 % EL 28-s², mistõttu on väga oluline suurendada koos selle vahendi rakendamisega palku, eelkõige madalamatel tasemetel;
- Y. arvestades, et mõnedel kõige kaitsetumatel inimestel, nagu kodutud, on raskusi juurdepääsul miinimumsissetuleku tagamise kavadele;
- Z. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamine inimestele, kellel ei ole vajalikke vahendeid inimväärse elatusaseme saavutamiseks, ning tööturule (taas)integreerimise meetmetes osalemine, töökohtadele juurdepääsu tagamine ja töö otsimise motivatsiooni säilitamine on ette nähtud Euroopa sotsiaalõiguste samba meetmetega³; arvestades, et 23. jaanuaril 2017. aastal Brüsselis toimunud kõrgetasemelisel konverentsil rõhutas Euroopa Komisjoni president Jean-Claude Juncker asjakohase avaliku arutelu lõppedes, et sellised meetmed tuleks vastu võtta kõigis liikmesriikides;
- AA. arvestades, et Eurostati andmetel püsis ELi 20–64-aastaste kodanike tööhõive määr 2015. aastal 70,1 % tasemel ja oli kaugel strateegias „Euroopa 2020“ seatud 75 % eesmärgist;
- AB. arvestades, et komisjoni 2. märtsi 2015. aasta ettepanekus liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta korratakse sissetulekutoetuste tähtsust vaesuse vastu võitlemisel (8. suunis);
- AC. arvestades, et hästi kavandatud, piisavad ja laialdaselt kättesaadavad sissetulekutoetuse süsteemid ei takista tööturule tagasi pöördumist ega vähenda huvi selle vastu ning aitavad suurendada sisenõudlust;
- AD. arvestades, et aktiivset kaasamist käsitlevas soovitusel märgitakse põhjendatult, et peale kvaliteetsele tööhõivele juurdepääsu lihtsustamise nende jaoks, kes suudavad töötada, peaks aktiivne kaasamispoliitika ka „pakkuma vahendeid, mis on piisavad inimväärseks eluks, koos toega sotsiaalseks osalemiseks nende jaoks, kes ei suuda“;
- AE. arvestades, et nõukogu 5. oktoobril 2015. aastal vastu võetud järeldustes pensioni piisavuse kohta peetakse tähtsaks, et riiklik pension või muud sotsiaalkaitse kavad hõlmaksid asjakohast kaitset inimestele, kelle töövõimalused ei võimalda või ei võimaldanud neil koguda piisavalt pensioniõigusi, ning et selline kaitse hõlmaks

¹ Towards a European minimum income, november 2013: <http://www.eesc.europa.eu/resources/docs/revenu-minimum-etude-ose-vfinale-en--2.pdf>

² Eurostati andmed.

³ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa sotsiaalõiguste teemalise arutelu käivitamine“ (COM(2016)0127) – Lisa.

eelkõige miinimumpensioone või muid miinimumsissetuleku tagamise sätteid eakate jaoks;

- AF. arvestades, et nõukogu kutsus oma 24. juuni 1992. aasta soovitus 92/441/EMÜ liikmesriike tunnustama iga inimese põhiõigust saada sotsiaalabi ja piisavaid vahendeid, et elada inimväärset elu; arvestades, et 27. juuli 1992. aasta soovitus 92/442/EMÜ kutsus nõukogu liikmesriike üles võtma need põhimõtted oma sotsiaalkindlustussüsteemi aluseks;
- AG. arvestades, et nõukogu kiitis 17. detsembri 1999. aasta järeldustes heaks sotsiaalse integratsiooni edendamise kui sotsiaalkaitse ajakohastamise ja parandamise ühe eesmärgi;
- AH. arvestades, et komisjoni 3. oktoobri 2008. aasta soovitus aktiivse kaasatuse kohta määratletakse piisav sissetulekutoetus ühena kolmest aktiivse kaasamise strateegia võrdset tähtsust teljest ja rõhutatakse, et sellega peab kaasnema juurdepääs kvaliteetsetele teenustele ja tööturule, et edendada integratsiooni; arvestades samuti, et sotsiaalse kaasamise edendamine nõuab koordineeritud meetmete võtmist üksikisiku ja tema ülalpeetavate jaoks, millega kaasnevad stabiilse töö edendamise meetmed;
- AI. arvestades, et paljudes riikides kuuluvad aktiivse kaasamise suundade vahel tulemuslike seoste loomise peamiste takistuste hulka suutlikkuse, oskuste ja vahendite puudumine avalikes tööturuasutustes ja sotsiaalabi institutsioonides, teenistustevahelise koordineerimise ja koostöö puudumine ning suundumus seada prioriteediks erinevad toetust vajavad rühmad, keda võib olla lihtsam taas tööturule integreerida¹;
- AJ. arvestades, et komisjoni 2013. aasta sotsiaalinvesteeringute paketi korralti taas aktiivse kaasamise lähenemisviisi tähtsust ja selle raames rõhutati piisava miinimumsissetuleku toetuse tähtsust; arvestades, et selle kohaselt saab olemasolevate riiklike miinimumsissetuleku tagamise kavade piisavust parandada ja tagada, et tase oleks inimväärse elu jaoks piisavalt kõrge; arvestades, et selles on märgitud, et „Euroopa poolaasta raames jälgib komisjon sissetulekutoetuste piisavust, kasutades selleks näidiseelarveid, mis koos liikmesriikidega välja töötatakse“;
- AK. arvestades, et Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni soovitus nr 202 sotsiaalkaitse põhialuste kohta märgitakse, et riigid peaksid kehtestama võimalikult kiiresti oma sotsiaalkaitse põhialused, mis sisaldavad sotsiaalkindlustuse põhitagatise, ja neid säilitama, ning lisatakse, et tagatiseid peaksid kindlustama vähemalt, et kogu elutsükli jooksul on kõigil, kes seda vajavad, juurdepääs põhilisele tervishoiule ja sissetuleku põhitagatisele, mis koos kindlustavad tõhusa juurdepääsu hüvedele ja teenustele;
- AL. arvestades, et nõukogu tunnistas aktiivse kaasamise vajadust koos piisava sissetulekutoetusega ja integreeritud elutsükli lähenemisviisi tähtsust vaesuse vastu võitlemisel²;
- AM. arvestades, et pikaajalised töötud, kes 2015. aasta lõpuks moodustasid kogu ELi

¹ Euroopa sotsiaalpoliitika võrgustik, Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015, jaanuar 2016.

² Nõukogu järeldused „Võitlus vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu: integreeritud lähenemisviis“, 16. juuni 2016.

töötutest 48,1 %, mis on 10,9 miljonit inimest, naasevad tööturule palju suuremate raskustega;

- AN. arvestades, et laste kasvatamine ja sellega seotud laste kasvatamiseks võetud aeg on sageli seotud töötasu suure vähenemise ja püsiva rahalise kahjuga (perekonna palgalõhe);
- AO. arvestades, et emade ja isade jaoks on laste kasvatamine tõeline töö ja seda peaks sellisena tunnustama;
- AP. arvestades, et 2015. aasta lõpuks moodustasid ELi töötutest 5,1 % heitunud inimesed, kes oleksid soovinud töötada, kuid lõpetasid töö otsimise, kusjuures need inimesed jäetakse süstemaatiliselt töötust käsitlevast statistikast välja;
- AQ. arvestades, et töötus halvendab töötajate elutingimusi ning nende vaimset ja emotsionaalset seisundit kiires ja pidevas tempos, mis kahjustab nende oskuste täiendamise väljavaateid ja selle tagajärjel tööturule (taas)integreerumise võimalusi;
- AR. arvestades, et teatavad avaliku sektori tööhõivekavad võivad olla tõhusad vahendid, mis toimivad koos miinimumsissetuleku tagamise kavadega sotsiaalse ja kutsealase kaasamise võimalusena teatavate kategooriate jaoks, nagu töötud noored, pikaajalised töötud ja teised haavatavad rühmad; arvestades, et sellised kavad võivad olla tulemuslikud mahajäänud geograafilistes piirkondades ja olukordades, kus on vaja ümberõpet; arvestades, et isikul, kes teeb avaliku sektori tööhõivekava raames tööd, on lihtsam ka erasektoris tööd leida; arvestades, et need kavad peavad tagama inimväärse palga ja nägema ette isikliku arengukava, mille tulemuseks peaks olema inimväärne töökoht;
- AS. arvestades, et nõukogu järeldustes 2017. aasta iga-aastase majanduskasvu analüüsi ja ühise tööhõivearuande kohta, mille EPSCO nõukogu võttis vastu 3. märtsil 2017¹, kutsutakse liikmesriike üles tagama, et sotsiaalkaitseüsteemid pakuksid piisavat toimetulekutoetust ja et reformides keskendutaks endiselt muu hulgas piisava sissetulekutoetuse tagamisele ning kvaliteetse aktiveerivate ja võimalusi loovate teenuste osutamisele;
- AT. arvestades, et kutseõpe, eelkõige töö- ja õppeperioodide vaheldumisel põhinev kutseõpe, võimaldab omandada ametialaseks tegevuseks vajalikud oskused ja luua erialase võrgu, mis aitab kaasa jätkusuutlikule sisenemisele tööturule ning vähendab vaesuse ohtu;
- AU. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavad moodustavad väga väikese protsendi valitsuse sotsiaalkulutustest, andes samas suurt kasu investeringutele ja investeerimata jätmise kuludel on väga suur otsene mõju asjaomastele üksikisikutele ja ühiskonna pikaajalistele kuludele;
- AV. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavad on head ühiskonnale tervikuna,

¹ Nõukogu dokument 6885/17 „2017. aasta majanduskasvu analüüs ja ühine tööhõivearuanne: poliitilised suunised tööhõive- ja sotsiaalpoliitika kohta – nõukogu järeldused (3. märts 2017)“ ja nõukogu dokument 6887/17 „Komisjoni ja nõukogu ühine tööhõivearuanne, mis on lisatud komisjoni teatisele 2017. aasta majanduskasvu analüüsi kohta (3. märts 2017)“.

kuna need on hädavajalikud võrdsema ühiskonna saavutamiseks ja võrdsemal ühiskonnal on paljud sotsiaal- ja majandusnäitajad paremad;

- AW. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavad on tõhusad majanduslikud ergutuspaketid, sest raha kasutatakse pakiliste vajaduste rahuldamiseks ja see pöördub kohe reaalmajandusse tagasi;
- AX. arvestades, et ÜRO inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 25 tunnustatakse õigust piisavale elatustasemele ja viidatakse sellele, milline toetuste tase annab inimestele piisavad vahendid, et tagada „piisav elatustase, mis tagab tervise ja heaolu“; arvestades, et kaetus tähendab seda, mis määral kõik toetust vajavad inimesed on hõlmatud miinimumsissetuleku tagamise kavaga seotud kõlblikuskriteeriumidega; arvestades, et kasutamine viitab ulatusele, milles need, kellel on õigus saada miinimumsissetuleku toetust, seda ka tegelikult saavad;
- AY. arvestades, et piisavate maksete puudumine, millega kaasneb piiratud katvus ja vähene kasutamine muu hulgas halva halduse, teabe ebapiisava kättesaadavuse, liigse bürokraatia ja häbimärgistamise tõttu, tähendab, et asjaomased maksed ei suuda kaugeltki tagada inimväärset elu ühiskonna kõige haavatavamatele¹;
- AZ. arvestades, et paljud liikmesriigid peavad toime tulema eelarve tõsise puudujäägi ja suurenenud võlatasemetega ning on seetõttu piiranud oma sotsiaalkulutusi, mis on avaldanud mõju nende riikide rahvatervisele, haridusele, sotsiaalkindlustusele, sotsiaalkaitsele ning kaitse- ja eluasemesüsteemidele, eelkõige juurdepääsule nendega seotud teenustele, nimetatud teenuste piisavusele, kättesaadavusele ja kvaliteedile, mis on avaldanud ebasoodsat mõju eelkõige nende liikmesriikide enim puudustkannatavatele ühiskonnaliikmetele;
- BA. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavad võivad majanduskriiside ajal toimida automaatsete makromajanduslike stabilisaatoritena;
- BB. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavade tõhusus vaesuse leevendamisel, tööturu integratsiooni edendamisel (eelkõige noorte jaoks) ja automaatsete stabilisaatoritena toimimisel erineb liikmesriigiti märkimisväärselt;
- BC. arvestades, et miinimumsissetuleku poliitika toimib automaatse stabilisaatorina; arvestades, et majanduslangus ei ole olnud nii tõsine riikides, kus on loodud tugevad süsteemid netotulu toetamiseks;
- BD. arvestades, et maksustamise vältimine ja maksudest kõrvalehoidumine loovad ELis ebavõrdseid tingimusi ja jätavad liikmesriigid ilma suurest hulgast tulust, mille abil saaks muidu piisavalt rahastada tugevat sotsiaalse ja avaliku heaolu poliitikat, ning samuti vähendavad valitsemissektori tulusid, mille abil saaks luua paremaid tingimusi majanduskasvuks, suuremateks sissetulekuteks ja sotsiaalpoliitikaks; arvestades, et see nähtus on ELis tõsine probleem;

¹ Euroopa sotsiaalpoliitika võrgustik, Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015, jaanuar 2016.

- BE. arvestades, et paljud uuringud on näidanud, et vaesus mõjub majanduskasvule halvasti¹;
- BF. arvestades, et mõned liikmesriigid käivitavad katseprojekte põhisissetuleku katsetamiseks, nende hulgas Soome, kus juhuslikult valitud 2000 töötut saavad tingimusteta 560 eurot kuus, mis peaks andma neile piisava stiimuli võtta vastu ajutist või osaaajatööd;
- BG. arvestades, et põhisissetuleku kavade rakendamist arutatakse mitmes liikmesriigis;

Miinumississetuleku tagamise kavad

1. kutsub kõiki liikmesriike võtma kasutusele piisava miinumississetuleku tagamise kavade koos tööturule naasmise abimeetmetega töövõimeliste inimeste jaoks ning haridus- ja koolitusprogrammidega, mis on kohandatud toetusesaaja isikliku ja perekondliku olukorraga, et toetada ebapiisava sissetulekuga leibkondi ja võimaldada neile inimväärset elu; rõhutab, et miinumississetulek peaks olema viimane sotsiaalkaitse võrgustik ja koosnema piisavast rahalisest toetusest lisaks tagatud juurdepääsule kvaliteetsetele teenustele ja aktiivsele tööturupoliitikale, mis on tõhus viis vaesuse vastu võitlemiseks ja inimväärse elu tagamiseks kõigile neile, kellel puuduvad piisavad vahendid; rõhutab sellega seoses, et õigus piisavale sissetulekule on põhiõigus ja piisavad miinumississetuleku kavade aitavad inimestel elada inimväärset elu, toetavad nende täielikku osalemist ühiskonnas ja tagavad neile iseseisvuse kogu elutsükli vältel;
2. on seisukohal, et kaasava ja vaesusevaba ühiskonna edendamine peab põhinema loodud jõukuse ümberjagamisel, töö staatuse tugevdamisel kollektiivlääbirääkimistele tuginevate tööõigustega ja palkade suurendamisega ning universaalsetel, tasuta ja kvaliteetsetel riiklikel tervishoiu-, sotsiaal- ja haridusteenustel, mis lõhuvad tõrjutuse nõiaringi ja soodustavad arengut;
3. rõhutab riiklike vahendite tähtsust miinumississetuleku tagamise kavade piisaval rahastamisel; kutsub komisjoni üles kontrollima eriti Euroopa Sotsiaalfondi koguassigneeringust 20 % kasutamist vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemiseks ning samuti uurima struktuurifondide ühissätete määruse (määrus (EL) nr 1303/2013) tulevase läbivaatamise käigus ja eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi ning ELi tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi raames rahastamisvõimalusi, et aidata kehtestada miinumississetuleku tagamise kavade kõigis liikmesriikides, kus seda veel tehtud ei ole, või parandada olemasolevate süsteemide toimimist ja tõhusust ning vajaduse korral võtma arutlusele võimaluse luua ajutiselt asjakohane Euroopa fond, mis toimib ühtekuuluvuspoliitika ja Euroopa solidaarsuse vahendina;
4. tunnistab, et liikmesriikidel on raske minna olematu või madala kvaliteediga miinumississetuleku tagamise kavadele üle kvaliteetsetele kavadele; palub seetõttu, et liikmesriigid töötaksid piisava miinumississetuleku tagamise kavade järkjärgulise elluviimise suunas, tegeldes kavade piisavuse, katvuse ja kasutamise küsimustega;
5. rõhutab, et miinumississetuleku tagamise kavade kehtestamine võib ühtaegu

¹ Vt Maailmapank, Poverty Reduction and Growth: The Virtuous and Vicious Circle, 2006; OECD, „Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth“, 2014

leevendada ebavõrdsust ja kriisi sotsiaalset mõju ning avaldada antitsüklist mõju, pakkudes vahendeid nõudluse parandamiseks siseturul;

6. rõhutab, et oluline on tagada kõigile puudustkannatavatele inimestele, sealhulgas kõige tõrjutumatele, näiteks kodututele, piisava miinimumsissetuleku kättesaadavus, et nende põhivajadused oleksid täidetud; leiab, et piisav miinimumsissetulek on sissetulek, mis on hädavajalik inimväärse elu elamiseks ja seda tuleks käsitleda koos õigusega üldistele avalikele ja sotsiaalteenustele; on seisukohal, et miinimumsissetuleku tagamise kavad, peavad tagama sotsiaalse sõltuvuse mittepõlistamise ja soodustama ühiskonda kaasatust; tuletab meelde, et aktiivset kaasamist käsitlevas soovitusel tunnistatakse vajadust integreeritud strateegia järele sotsiaalse kaasamise kolme telje rakendamisel (piisav sissetulekutoetus, kaasavad tööturud ja juurdepääs kvaliteetsetele teenustele);
7. rõhutab sotsiaalhoolekande süsteemide automaatse stabiliseerimise mõõtme tähtsust välismõju, näiteks majanduslanguse põhjustatud sotsiaalse šoki lainete leevendamisel; kutsub seetõttu liikmesriike, võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni soovitusi nr 202, milles määratakse kindlaks sotsiaalkaitse alammäärad, üles tagama ja suurendama oma investeeringuid sotsiaalkaitse süsteemidesse, et tagada nende toimivus vaesuse ja ebavõrdsuse vastu võitlemisel ja nende ennetamisel, kindlustades samal ajal nende jätkusuutlikkuse;
8. rõhutab seoses miinimumsissetulekut käsitleva aruteluga lastega perekondade ja üksikvanemate erilist rolli ja mõju neile;
9. rõhutab, et inimesed tuleks anda võimalus ühiskonnas ja majanduses täiel määral osaleda ning seda õigust tuleks täielikult tunnustada ja see liidu poliitikakujunduses nähtavaks teha, tagades kvaliteetsed üldised sotsiaalkaitse süsteemid, mis hõlmavad tõhusaid ja piisavaid miinimumsissetuleku tagamise kavasisid;
10. leiab, et sotsiaalkaitse, sh pensionid ja teenused, nagu tervishoid, lastehooldus ja pikaajaline hooldus, on endiselt väga olulised tasakaalustatud ja kaasava majanduskasvu, pikema tööelu, töökohtade loomise ja ebavõrdsuse vähendamise seisukohast; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles tõhustama poliitikasuundi, mis tagavad sotsiaalkaitse süsteemide piisavuse, nõuetekohasuse, tõhususe ja kvaliteedi inimese kogu elutsükli vältel, tagades inimväärse elu, võideldes ebavõrdsusega ja tõhustades kaasatust eesmärgiga kaotada vaesus, eelkõige nende jaoks, kes on tööturult välja jäetud, ja kõige haavatavamate rühmade jaoks;
11. rõhutab, et piisav sissetulek kogu elutsükli jooksul on peamine, mis aitab ebapiisava sissetulekuga inimestel saavutada inimväärse elatustaseme;
12. rõhutab, et piisava miinimumsissetuleku tagamise kavad kui aktiivse kaasamise vahend edendavad sotsiaalset osalemist ja kaasamist;
13. tuletab meelde, et strateegia „Euroopa 2020“ üks peamisi eesmärgi on vähendada vaesuses ja sotsiaalses tõrjutuses elavate inimeste arvu vähemalt 20 miljoni võrra ning selle eesmärgi täitmiseks on vaja endiselt rohkem jõupingutusi; usub, et miinimumsissetuleku tagamise kavad võivad olla hea viis selle eesmärgi saavutamiseks;
14. rõhutab, et inimväärset töökohad on parim viis vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu

võitlemiseks; tuletab sellega seoses meelde majanduskasvu, investeringute ja töökohtade loomise edendamise tähtsust;

15. peab kahetsusväärseks, et mõned liikmesriigid ei arvesta nõukogu soovituselga 92/441/EMÜ, milles tunnustatakse „inimese põhiõigust saada inimväärseks eluks piisavaid toimetulekuvahendeid ja sotsiaalabi“;
16. rõhutab, et ehkki enamikel liikmesriikidel on riiklikud miinimumsissetuleku tagamise kavad, ei paku mitmed neist kavadest piisavat sissetulekutoetust kõigile inimestele, kes seda vajavad;¹ kutsub kõiki liikmesriike kehtestama miinimumsissetuleku tagamise kavad ja vajaduse korral täiustaksid neid, et ära hoida vaesust ja edendada sotsiaalset kaasatust;
17. rõhutab, et riiklike miinimumsissetuleku tagamise kavade kasutuselevõtmine ei tohiks vähendada piirkondlike miinimumsissetuleku tagamise kavadega pakutavat kaitset;
18. rõhutab Euroopa poolaasta tähtsust, et innustada liikmesriike, kellel ei ole veel miinimumsissetuleku tagamise kavasid, võtma kasutusele piisava sissetulekutoetuse süsteemid;
19. märgib, et mõnes liikmesriigis kohaldatakse miinimumsissetuleku toetuste õiguse suhtes aktiivset osalemist tööturumeetmetes; rõhutab sellega seoses ELi olulist rolli kanalina, kus liikmesriigid saavad jagada parimaid tavaid;
20. kordab oma 20. oktoobri 2010. aasta resolutsioonis väljendatud seisukohta miinimumsissetuleku rolli kohta vaesuse vastu võitlemisel ja kaasava ühiskonna edendamisel Euroopas;
21. võtab nõuetekohaselt arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust Euroopa Liidu piisavat miinimumsissetulekut käsitleva raamdirektiivi kohta, milles kehtestatakse ühised standardid ja näitajad ning meetodid selle järelevalveks ja tõhustatakse dialoogi sidusrühmade, liikmesriikide ning ELi institutsioonide vahel; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et nagu juba märgitud, on kehtivate ELi aluslepingute kontekstis õiguslikult võimalik kehtestada miinimumsissetulekut käsitlev raamdirektiiv²; leiab, et selline raamistik peaks põhinema faktidel ning selle puhul tuleks meeles pidada iga liikmesriigi sotsiaalset ja majanduslikku olukorda ja traditsioone ning see võiks motiveerida inimesi olema majanduslikult aktiivsed; kutsub sellega seoses komisjoni ja liikmesriike hindama piisava miinimumsissetuleku tagamise võimalusi ja vahendeid igas liikmesriigis;
22. tunneb heameelt komisjoni avalduse üle, et Euroopa poolaasta on nüüd suunatud tugevamalt tööhõivele ja sotsiaalsetele tulemustele, kuid usub, et selle eesmärgi saavutamiseks ja üldise sidususe kindlustamiseks on vaja rohkem jõupingutusi, eriti sotsiaalettevõtlusfondide edendamise kaudu; kutsub komisjoni korrapäraselt jälgima ja hindama edusamme, mida liikmesriigid on teinud riigipõhiste soovituste alusel kättesaadavate, vastuvõetava hinnaga ja kvaliteetsete teenuste osutamisel ning piisavate

¹ Minimum Income Schemes in Europe – A study of national policies - 2015

² A. Van Lancker, Euroopa vaesusvastase võrgustiku (EAPN) töödokument piisavat miinimumsissetulekut käsitleva raamdirektiivi kohta, september 2010.

ja tõhusate miinimumsissetuleku tagamise kavade rakendamisel;

23. rõhutab Euroopa poolaasta tähtsust olemasolevate miinimumsissetuleku tagamise kavade piisavuse järelevalves ja nende vaesuse vähendamisele avalduva mõju seires riigipõhiste soovitude kaudu ning rõhutab ühtlasi ühise tööhõivearuande ja iga-aastase majanduskasvu analüüsi olulisust;
24. rõhutab, et miinimumsissetuleku tagamise kavad peaksid tagama sissetuleku, mis ületab vaesuspiiri, ennetama suurt materiaalselt puudust ja aitama pered sellisest olukorrast välja ning nendega peaks kaasnema avalikud teenused, nagu tervishoid, haridus ja lastehoid;
25. on arvamusel, et miinimumsissetuleku tagamise kavad tuleks lisada sotsiaalse kaasamise ja integratsiooni tagamise strateegilisse lähenemisviisi, mille hulka kuuluvad nii üldised kui ka sihtotstarbelised meetmed elamumajanduse, tervishoiu, hariduse, hariduse, koolituse ja sotsiaalteenuste ning muude üldhuviteenuste valdkonnas, aidates inimestel vaesusest välja tulla ja tagades samas töövõimelistele isikutele tööturule pääsul isikustatud abi ja toetuse; on seisukohal, et miinimumsissetuleku tagamise kavade tegelik eesmärk ei ole lihtsalt abi anda, vaid eelkõige toetada abisaajaid liikumisel sotsiaalse tõrjutuse olukorrast aktiivsesse ühiskonnaellu, hoides sellega ära pikaajalise sõltuvuse tekke;
26. kutsub liikmesriike parandama koordineerimist ja integreeritud kavandamist aktiivse kaasamise eri suundadega tegelevate haldusasutuste ja teenistuste vahel, arendades klientide jaoks välja ühtse kontaktpunkti ning suurendades teenistuste suutlikkust ja neile kättesaadavaid vahendeid, et parandada juurdepääsu asjaomastele teenustele ja nende kvaliteeti;
27. peab väga oluliseks piisava sissetuleku tagamist ka nendele haavatavas olukorras inimestele, kelle jaoks tööle tagasipöördumine ei ole võimalik või ei ole enam võimalik, nagu tõdetakse soovitusel aktiivse kaasamise kohta;
28. nõuab märkimisväärselt ja tõendatud edusammude tegemist miinimumsissetuleku tagamise kavade piisavamaks muutmisel, et vähendada eeskätt kõige haavatavamate seas vaesust ja sotsiaalset tõrjutust ning anda panus sellesse, et tagada neile õigus inimväärsel elule;
29. peab muret tekitavaks, et paljudes liikmesriikides ületavad pikaajalise hoolduse kulud isegi keskmise pensioni; rõhutab, et oluline on võtta arvesse eri vanuserühmade erivajadusi ja elamiskulusid;
30. rõhutab liikmesriikide sotsiaal-majandusliku olukorra järgi kohandatud asjakohaste abikõlblikkuse kriteeriumite kindlaksmääramise tähtsust, et oleks võimalik saada osa piisava miinimumsissetuleku tagamise kavast; on veendunud, et need kriteeriumid peaksid hõlmama tingimust, et ei saada töötushüvitist, või olukorda, kus toetuse saamine ei ole piisav selleks, et vältida vaesust ja sotsiaalset tõrjutust, ning neis tuleks samuti võtta arvesse laste ja teiste ülalpeetavate arvu; rõhutab siiski, et need kriteeriumid ei tohiks tekitada ületamatuid haldustõkkeid miinimumsissetuleku tagamise kavadele juurdepääsul inimeste jaoks, kes on juba väga haavatavas olukorras (näiteks ei tohiks kodututelt nõuda kindla aadressi olemasolu);

31. rõhutab, et oluline on võrdne juurdepääs miinimumsissetuleku kavadele ilma diskrimineerimiseta rahvuse, soo, haridustaseme, kodakondsuse, seksuaalse sättumuse, usutunnistuse, puude, vanuse, poliitiliste vaadete või sotsiaal-majandusliku tausta alusel;
32. on mures võimaluste kasutamata jäämise suure määra pärast inimeste hulgas, kellel on õigus miinimumsissetulekule; leiab, et kasutamata jäämine on selliste inimeste sotsiaalse kaasamise peamine takistus; palub komisjonil ja sotsiaalkaitsekomiteel uurida seda probleemi lähemalt ning töötada välja soovitud ja suunised selle probleemi lahendamiseks; kutsub liikmesriike üles võitlema mittekasutamise vastu, sealhulgas üldsuse teadlikkuse suurendamisega olemasolevate miinimumsissetuleku tagamise kavade kohta, andes asjakohaseid juhtnööre nende kavadele juurdepääsu kohta ja parandades halduskorraldust;
33. rõhutab, et liikmesriikidel tuleb võtta konkreetseid meetmeid, et kehtestada asjakohaste näitajate põhjal miinimumsissetuleku künnis, sealhulgas näidiseelarved, eesmärgiga tagada majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus ning vähendada vaesuse ohtu kõigis liikmesriikides; on arvamusel, et see teave tuleks esitada igal aastal rahvusvahelise vaesuse kaotamise päeval (17. oktoober);
34. märgib, et paljud liikmesriigid juba kasutavad miinimumsissetuleku kaitse näitajaid; nõuab, et kõik liikmesriigid kasutaksid miinimumsissetuleku kaitse näitajate andmeid, mis võimaldab riikide süsteeme ka paremini võrrelda;
35. usub, et miinimumsissetulekut peaks pidama ajutiseks ja sellega peaks alati kaasnema aktiivne tööturule kaasamise poliitika;
36. väidab, et miinimumsissetuleku tagamise kavade on vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja ebavõrdsuse vähendamisel ja selle vastu võitlemisel üleminekuvahendid, ning neid tuleks käsitada sotsiaalse investeerimise vahendina; märgib miinimumsissetuleku tagamise kavade antitsüklist mõju;
37. rõhutab, et miinimumsissetuleku suuruse kehtestamisel on vaja nõuetekohaselt arvesse võtta ülalpeetavate, eriti laste ja suure abivajadusega ülalpeetavate arvu, et murda välja vaesuse, eriti laste vaesuse nõiarangist; kutsub komisjoni ja liikmesriike tagama teatist „Investeerides lastesse aitame välja rabeleda ebasoodsate olude ringist“ käsitleva 2013. aasta soovitusel kiire elluviimine; on samuti seisukohal, et komisjon peaks igal aastal koostama aruande laste vaesuse vastu võitlemisel tehtud edusammude ja kõnesoleva soovitusel elluviimise kohta selles sisalduvate näitajate abil;
38. juhib tähelepanu asjaolule, et näidiseelarved võivad aidata kehtestada inimeste põhivajaduste rahuldamiseks vajalikku miinimumsissetulekut, sealhulgas ka muud kui rahalised aspektid, nagu juurdepääs haridusele ja elukestvatele õppele, inimväärsele eluasemele, kvaliteetsetele tervishoiuteenustele, sotsiaalsetele tegevustele ja ühiskondlikus elus osalemisele, võttes samas arvesse leibkonna koosseisu ja vanust ning iga liikmesriigi majanduslikke ja sotsiaalseid olusid; tuletab meelde, et komisjon kutsus oma sotsiaalinvesteeringute paketti käsitlevas teatistes liikmesriike üles koostama näidiseelarved, et aidata määrata kindlaks tõhus ja piisav sissetulekutoetus, mille puhul võetakse territoriaalse ühtekuuluvuse parandamise eesmärgil arvesse kohalikul, piirkondlikul ja riigi tasandil kindlaks tehtud sotsiaalseid vajadusi; nõuab ühtlasi, et

näidiseelarveid kasutatakse liikmesriikide pakutavate miinimumsissetuleku tagamise kavade piisavuse hindamise vahendina;

39. on veendunud, et liikmesriigid peaksid piisava miinimumsissetuleku tagamise kavasad kehtestades võtma arvesse Eurostati vaesusriski künnist, mis on 60 % riigi keskmisest ekvivalentsest kasutada jäävast sissetulekuosast (pärast sotsiaalsiirdeid), ja samuti teisi näitajaid, nagu näidiseelarved; leiab, et võrdluseelarveid võiks kasutada vaesuseprobleemi paremaks lahendamiseks ning eespool nimetatud künnise kindluse kontrollimiseks, austades samas subsidiaarsuse põhimõtet;
40. on veendunud, et ajakohaste arvude puudumine sissetulekute ja elutingimuste kohta on takistuseks näidiseelarve ja miinimumsissetuleku rakendamisel ja võrdlemisel, võttes arvesse riikide eripärasid;
41. kutsub komisjoni ja liikmesriike vahetama häid tavasid miinimumsissetuleku tagamise kavade kohta;
42. kutsub komisjoni ja sotsiaalkaitsekomiteed dokumenteerima ja levitama näiteid edukatest strateegiatest ja edendama vastastikusi läbivaatamisi ning muid miinimumsissetuleku tagamise kavade heade tavade vahetamise meetodeid; soovib keskenduda need jõupingutused keskse tähtsusega küsimustele, nagu korrapärase täiendamise, katvuse parandamise ja kasutamise tagamine ning seoste tugevdamine aktiivse kaasamise eri suundade vahel;
43. usub, et arvestades paljusid küsimusi, mida miinimumsissetuleku tagamise kavad tõstatavad, nagu juurdepääsetavus, katvus, rahastamine, õiguse tingimused, kestus, oleks Euroopa tasandil välja töötatud riiklike sissetuleku tagamise kavade ühiste eesmärkide kontseptsioon abiks liikmesriikidevahelistele võrdsetele tingimustele loomisel; kutsub sellega seoses komisjoni viima läbi mõjuhinna miinimumsissetuleku kavade kohta ELis ja nõudma korrapärast järelevalve tegemist ja aruannete koostamist ning kaaluma edaspidiseid meetmeid, mille puhul võetakse arvesse iga liikmesriigi majanduslikku ja sotsiaalset olukorda ning kõige rohkem mõjutatud rühmade vajadusi, samuti hindama seda, kas need kavad võimaldavad leibkondadel rahuldada isiklike põhivajadusi ja vähendada vaesust;
44. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi viimastel aastatel kujundatud majanduspoliitikas valitsenud kokkuhoiumeetmed on toonud kaasa majanduslanguse, tööpuuduse kasvu ja töövõimaluste vähenemise ning see on suurendanud nende inimeste arvu, keda ohustab vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, ja see probleem on eriti terav teatavates liikmesriikides, kus tööpuudus on suur või töötus on pikaajaline;
45. on mures viimastel aastatel paljudes liikmesriikides tehtud töötushüvitiste summa ja/või kestuse kärpete ning kõlblikkuskriteeriumide kitsendamise pärast, mis on toonud kaasa ka selle, et rohkem inimesi sõltub miinimumsissetuleku tagamise kavadest, ja paneb nendele kavadele lisakoormuse¹;
46. rõhutab, et ebavõrdsus suureneb igas liikmesriigis ja ELis;

¹ European Social Policy Network, Social Investment in Europe: A study of national policies 2015, jaanuar 2016.

47. on mures, et paljudes liikmesriikides näib toetuste ja miinimumsissetuleku tagamise kavade katvuse tase olevat viimastel aastatel langenud; leiab, et liikmesriigid peaksid suurendama toetust vajavate inimeste miinimumsissetuleku tagamise kavadega hõlmatust kooskõlas Euroopa sotsiaalpoliitika võrgustiku soovitustega¹:
- a. palub liikmesriikidel, kelle süsteemid on väga keerukad ja killustatud, neid lihtsustada ja töötada välja terviklikumad süsteemid;
 - b. palub liikmesriikidel, kus katvus on praegu väike, vaadata nende tingimused läbi, tagamaks, et hõlmatud on kõik puudust kannatavad inimesed;
 - c. palub liikmesriikidel, kelle miinimumsissetuleku tagamise kavadest on praegu välja jäetud olulised vaesuses elavad rühmad, nagu kodutud, pagulased, varjupaigataotlejad, romad või noored, nende paremaks hõlmamiseks oma kavasid muuta;
 - d. palub peamistes miinimumsissetuleku tagamise kavades suure haldusliku kaalutusõigusega liikmesriikidel seada eesmärgiks selle vähendamine ning tagada, et tõhusa kaebuste menetlemise protsessiga seotud otsuste tegemiseks on olemas selged ja järjepidevad kriteeriumid;
48. rõhutab, et oluline on suurendada töötajate, töötute ja haavatavate ühiskonnarühmade osalust pidevõppes, ning on vaja parandada kutseoskuste taset ja uute oskuste omandamist, mis on tööturule integreerumise kiirendamise, tootlikkuse suurendamise ja töökohtade leidmisel inimeste aitamise peamine vahend;
49. rõhutab demograafilise arengu olulisust seoses vaesuse vastu võitlemisega Euroopas;
50. rõhutab, et viivitamata on vaja võtta praktilisi meetmeid, et kaotada vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, edendada tõhusaid sotsiaalseid turvavõrke ning vähendada ebavõrdsust nii, et see aitaks tagada majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse; rõhutab, et neid meetmeid tuleb võtta asjakohasel tasandil, nii et samme astutaks nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil, ning et need oleksid kooskõlas vastavate poliitikavaldkondade jaoks ette nähtud pädevuste jaotusega;
51. toetab komisjoni sotsiaalsete investeeringute lähenemisviisi, mille kohaselt aitab läbimõeldud sotsiaalpoliitika kaasa majanduskasvule, kaitstes samas inimesi vaesuse eest ja toimides majanduslike stabilisaatoritena²;
52. peab tervitatavaks arutelusid ja uuringuid selle kohta, kuidas saavutada tulude ja rikkuse õiglasem jagunemine meie ühiskonnas;
53. rõhutab, et peamiste tegurite hulgas, mis takistavad sotsiaalsete investeeringute lähenemisviisi väljatöötamist liikmesriikide poolt, on majanduskriisi mõju ja poliitiline

¹ Euroopa sotsiaalpoliitika võrgustik, Minimum Income Schemes in Europe: A study of national policies 2015, jaanuar 2016.

² Euroopa Komisjoni teatis „Sotsiaalsed investeeringud majanduskasvu ja ühtekuuluvuse edendamiseks – sealhulgas Euroopa Sotsiaalfondi rakendamine aastatel 2014–2020“, (COM(2013) 0083), 20. veebruar 2013 ning Euroopa sotsiaalpoliitika võrgustik „Social Investment in Europe – A study of national policies 2015“, 2015

keskkond, kus domineerivad kokkuhoiumeetmed¹;

54. nõuab, et makromajanduspoliitika kujundamisel pöörataks juba praegu piisavat tähelepanu vajadusele vähendada sotsiaalset ebavõrdsust ning tagada kõigi sotsiaalsete rühmade juurdepääs nõuetekohaselt rahastatud sotsiaalteenustele, mis aitab võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu;
55. nõuab meetmete võtmist sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamiseks, võimaldades inimestel kasutada parimal viisil oma andeid ja suutlikkust; nõuab ühtlasi, et sotsiaalne toetus oleks suunatud nendele, kes on vaesed ja ei suuda ise teenida piisavat sissetulekut;
56. juhib tähelepanu sellele, et hiljutised kogemused maksuvabastustel põhinevate reformidega näitavad, et miinimumsissetuleku poliitikat on parem rahastada eelarvetoetuste kui maksusoodustuste kaudu;
57. toonitab, et haridus, sotsiaalsiirded ning astmelised, õiglased ja ümberjaotatavad maksusüsteemid koos praktiliste meetmetega konkurentsivõime suurendamiseks ning maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemiseks võivad kõik aidata kaasa majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele;
58. rõhutab vajadust olemasolevate miinimumsissetuleku kavade kohandamiseks, et paremini lahendada noorte töötuse probleemi;

Avaliku sektori tööhõivekavad

59. võtab teadmiseks teatavad avaliku sektori tööhõivekavad, mis sisaldavad üleminekuperioodil töötamise võimalusi neile, kes on valmis ja võimelised töötama avalikus sektoris, mittetulundusühingutes või sotsiaalsetes ettevõtetes; rõhutab siiski, et on oluline, et need kavad edendaksid õigustega tööd, mis põhineb kollektiivläbirääkimistel ja tööõigusaktidel;
60. on seisukohal, et avaliku sektori tööhõivekavad peaksid aitama parandada töötajate tööalast konkurentsivõimet ja soodustama nende juurdepääsu ametlikule tööturule; tuletab meelde, et need tööhõivekavad peaksid nägema ette isikliku arengukava ja tagama inimväärse palga ja inimväärse töö;
61. arvab, et kvaliteetsete töökohtade loomine peab olema ELi prioriteet ning oluline samm vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vähendamise suunas;
62. kutsub komisjoni ja liikmesriike tagama kõigi sidusrühmade, eelkõige sotsiaalpartnerite ja kodanikuühiskonna organisatsioonide täieliku osalemise miinimumsissetuleku poliitika ja programmide kujundamisel, rakendamisel ja järelevalves;
63. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

¹ Sotsiaalsed investeeringud (op. cit.).

SELETUSKIRI

Ränk finantskriis, mis tabas Euroopat 2008. aastal, on avaldanud püsivat mõju Euroopa tööturule ning suurt mõju sotsiaalsele struktuurile, muutes seda põhjalikult, suurendades hüppeliselt lõhet sotsiaalsete klasside vahel, tuues esile jagunemise Põhja- ja Lõuna-Euroopa vahel ning põhjustades olukorra, kus 120 miljonit kodanikku elab praegu vaesusriskis ja sotsiaalses tõrjutuses.

Vaatamata Euroopa institutsioonide ja riikide valitsuste katsetele võtta meetmeid, mis mingil viisil võiksid piirata kriisi mõju, ei näi, et tööpuuduse ja vaesuse tase oleks praeguseks vähenenud, samuti ei ole liikmesriikide poolt ellu viidud struktuurireformid ega riikide valitsuste katsed edendada aktiivset tööhõivepoliitikat andnud arvestatavaid tulemusi.

Käesoleva miinimumsissetuleku tagamist käsitleva raporti eesmärk on anda praktilisi juhiseid, kuidas peaks üheaegselt tegutsema, et ühest küljest ohjeldada majanduskriisi sotsiaalset mõju ning toimida tõhusalt, et tuua vaesusest ja sotsiaalsest tõrjutusest välja 120 miljonit Euroopa kodanikku, kes praegu sellistes tingimustes elavad, ning teisest küljest, et edendada aktiivset poliitikat, mille eesmärk on töökohtade loomine ja jätkusuutliku tööhõive tagamine.

Paljude tegurite tõttu kaotavad töötajad, kes jäävad töötuks, ka oma positsiooni läbirääkimistel ning muutuvad seetõttu tõrjututeks, kellel on raskusi tööturule sisenemisel. Tööturust kõrvale jäämisele lisanduvad ka negatiivsed tegurid, nagu oskuste ning enesehinnangu/ettevõtlikkuse järkjärguline vähenemine ning kaugenemine aktiivsest ühiskondlikust elust. Tekkivad kahjud on arvukad ja erinevad:

- tootmiskahju;
- sotsiaalne tõrjutus;
- oskuste vähenemine;
- psühholoogiline kahju;
- oodatav eluea lühenemine;
- motivatsiooni kadumine;
- pereelu halvenemine;
- ebavõrdsuse suurenemine;
- väärtuste ja vastutustunde kadumine.

Lisaks võib töö kaotamine mõnedel juhtudel viia varimajanduslike tööhõivevormideni, mille vastu tuleb püüda igal viisil võidelda.

Vajadus luua miinimumsissetulekut käsitlev Euroopa raamistik tuleneb asjaolust, et asjakohased erinevad tavad eri liikmesriikides ei suuda ühtselt vaesuse ja ebaõigluse probleemi lahendada. Sel puhul peaks Euroopa tegema kõik selleks, et püüda saavutada strateegia „Euroopa 2020“ eesmärgid, mille peamiseks sihiks on võimaldada vaesuseriskis ja sotsiaalses tõrjutuses elavatel inimestel sellest väljuda.

Praeguseks on see eesmärk põhimõtteliselt saavutatav aktiivse tööturupoliitika ning inimeste koolitamise ja toetamise abil igal tasandil.

Uute töökohtade loomine on võimalik, kui keskenduda nendele sektoritele, mis on praegu kõige sobivamad sotsiaalsete investeeringute jaoks, näiteks ringmajandus, roheline majandus ning sotsiaalmajandus, tagades oskuste täiendamise ja juba saavutatud oskuste arendamise.

Käesolevas raportis esitatakse ka oluline nõue kasutada asjakohaseid ja ühiseid näitajaid, mis

suudavad tagada sotsiaal-majandusliku ühtekuuluvuse ja vähendada sama töö eest antava ebavõrdse tasu ohtu.

Miinimumsissetuleku tagamise kava peab olema seotud strateegilise lähenemisviisiga, mis suudab pakkuda sotsiaalset integratsiooni ning seetõttu on koostatud ka soovitus, et samaaegselt selle rakendamisega kaasatakse tõhusaid sotsiaalkaitse meetmeid kodanike igapäevaelu valdkondades, nagu eluaseme tagamine, tervishoid, haridus ja koolitus.

Raporti eesmärk ei ole ergutada arutelu kõnealusel teemal, mis nüüdseks juba aastaid igal tasandil toimub, vaid sundida komisjoni võtma selles küsimuses kindla, range ja faktipõhise seisukoha.

29.6.2017

MAJANDUS- JA RAHANDUSKOMISJONI ARVAMUS

tööhõive- ja sotsiaalkomisjonile

miinimumsissetuleku poliitika kui vaesuse vastu võitlemise vahendi kohta
(2016/2270(INI))

Arvamuse koostaja: Miguel Viegas

ETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval tööhõive- ja sotsiaalkomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et 2015. aastal oli vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus 23,7 % ELi 28 liikmesriigi elanikest ja 12,5 % üle 18-aastastest töötavatest inimestest¹;
- B. arvestades, et 2015. aastal oli konkreetselt vaesuse ohus 17,3 % ELi 28 liikmesriigi elanikest²; arvestades, et Eurostati andmetel ei mõõda see näitaja heaolu või vaesust, vaid näitab, et üksikisikul on võrreldes sama riigi teiste isikutega madal sissetulek, mis ei võrdu tingimata madala elatustasemega;
- C. arvestades, et vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus olevate inimeste koguarv kasvas ELis 2008.–2015. aastal 1,6 miljoni euro võrra (euroalal oli see kasv 5,5 miljonit), mis on vastuolus strateegia „Euroopa 2020” eesmärgiga vähendada seda arvu 2020. aastaks 20 miljoni võrra;
- D. arvestades, et Eurostati meetodika³ kohaselt loetakse vaesusriski piiriks 60 % riigi keskmisest ekvivalentsest kasutada jäävast sissetulekuosast (pärast sotsiaalseid siirdeid);
- E. arvestades, et Euroopa on üks maailma jõukamaid piirkondi, kuigi viimased andmed rahalise vaesuse kohta toovad esile vaesuse ja materiaalse puuduse kasvu Euroopas;

¹ Eurostat, „People at risk of poverty or social exclusion“, detsember 2016 –
http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

² Eurostat, samas.

³ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:At-risk-of-poverty_rate

- F. arvestades, et rahaline vaesus on ainult osa üldisest vaesuse kontseptsioonist, mistõttu ei viita vaesuse põhimõtte üksnes materiaalsetele vahenditele, vaid ka sotsiaalsetele vahenditele, eelkõige haridusele, tervisele ja teenustele juurdepääsule;
- G. võttes arvesse 9. mai 1950. aasta Schumani deklaratsiooni, milles nõuti töötajate elatustaseme võrdsustamist ja parandamist;
- H. arvestades, et paljud liikmesriigid peavad toime tulema eelarve tõsise puudujäägi ja suurenenud võlatasemetega ja on seetõttu piiranud oma sotsiaalkulutusi, mis on avaldanud mõju rahvatervisele, haridusele, sotsiaalkindlustusele, sotsiaalkaitsele ning kaitse- ja eluasemesüsteemidele, ning eelkõige juurdepääsule nendega seotud teenustele, nende teenuste piisavusele, kättesaadavusele ja kvaliteedile, mis on avaldanud negatiivset mõju eelkõige nende liikmesriikide kõige ühiskonna enim puudustkannatavatele liikmetele;
- I. arvestades, et tööturureformid ja eelarve konsolideerimine on andnud niivõrd tõsise tagasilöögi, et nende tõttu on suurenenud liikmesriikide vaheline lõhe seoses elatustaseme ja leibkonna kasutada jääva sissetuleku valdkonnas ja seega lisanud ebavõrdsust ELis; arvestades, et näiteks Prantsusmaa leibkondadest kõige vaesema 10 % keskmine elatustase on kõrgem kui kogu Portugali elanikkonnal, ning et Luksemburgi leibkondadest kõige rikkama 1 % keskmine elatustase on 75 korda suurem kui Rumeenia leibkondadest kõige vaesema 10 % keskmine elatustase;
- J. arvestades, et miinimumsissetuleku poliitika toimib automaatse stabilisaatorina; arvestades, et majanduslangus ei ole olnud nii tõsine riikides, kus on loodud tugevad süsteemid netotulu toetamiseks;
- K. arvestades, et maksustamise vältimine ja maksudest kõrvalehoidumine loovad ELis ebavõrdseid tingimusi ja jätvavad liikmesriigid ilma suurest hulgast tuludest, mille abil saaks muidu piisavalt rahastada tugevat sotsiaalse ja avaliku heaolu poliitikat, ning samuti vähendavad valitsemissektori tulusid, kui sellise tulu abil saaks luua paremaid tingimusi majanduskasvuks, suuremateks sissetulekuteks ja sotsiaalpoliitikaks; arvestades, et see nähtus on ELis tõsine probleem;
- L. arvestades, et haridus, ümberjaotatavad sotsiaalsiirded ja hüvitised, õiglase maksupoliitika ja usaldusväärne tööhõivepoliitika on olulised tegurid, mis aitavad leevendada sissetulekute ebavõrdsust ning vähendada töötuse määra ja vaesust;
- M. arvestades, et sissetulekute eri kvintiile iseloomustavad erinevad tarbimiskalduvused¹; arvestades, et ELi enim puudustkannatavate sotsiaalsektorite toetamise poliitika tooks kasu kogu ELi majandusele ja oleks üldjuhul eelarveliselt neutraalne; arvestades, et IMF on järeldanud, et kui ülemise 20 % tulu osakaal suureneb 1 protsendipunkti võrra, siis on SKP kasv järgmise viie aasta jooksul tegelikult 0,08 protsendipunkti võrra madalam, ning et seevastu alumise 20 % (vaeste) tulu samaväärset kasvu seostatakse 0,38 protsendipunkti võrra suurema majanduskasvuga²;

¹ Vt: Euroopa Keskpang, 'The distribution of wealth and the marginal propensity to consume', töödokument nr 1655, märts 2014

² IMF (2015), „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective“, 2015, viidatud alljärgneval veebiaadressil. <http://www.taxjustice.net/2015/06/22/new-imf-research-tax-affects-inequality->

- N. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise poliitika rakendamine ja tugevdamine, kui neid kombineeritakse õigesti teiste sotsiaalsete ja tööturu meetmete ja poliitikaga, võib pakkuda viisi vaesusest jagu saamiseks ning sotsiaalse integratsiooni ja tööturule juurdepääsu toetamiseks;
- O. arvestades, et mitmed uuringud on näidanud, et vaesus mõjub majanduskasvule halvasti¹;
- P. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise kavad võivad majanduskriiside ajal toimida automaatsete makromajanduslike stabilisaatoritena;
- Q. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamise skeemide tõhusus vaesuse leevendamise, tööturu integratsiooni edendamise (eelkõige noorte jaoks), ning automaatsete stabilisaatoritena toimimise osas varieerub liikmesriigiti märkimisväärselt;
- R. arvestades, et hästi läbimõeldud sissetulekutoetuste süsteemid ei toimi kui motiiv töötamisest loobumiseks²;
- S. arvestades, et miinimumsissetuleku mõistet ei tohi segi ajada miinimumpalga mõistega;
- T. arvestades, et miinimumsissetuleku tagamine inimestele, kel pole piisavalt ressursse inimväärse elatustaseme saavutamiseks, või kellele ei maksta töö eest piisavalt palka, on ette nähtud esimeses sotsiaalõiguste sambas;
- U. arvestades, et mõned liikmesriigid käivitavad katseprojekte põhississetuleku katsetamiseks, nende hulgas Soome, kus juhuslikult valitud 2000 töötut saavad tingimusteta 560 eurot kuus, mis peaks andma neile piisava stiimuli võtta vastu ajutist ja osaaajatööd;
- V. arvestades, et põhississetuleku kavade rakendamist arutatakse mitmes liikmesriigis;
1. kutsub komisjoni üles andma oma hinnangu, niipea kui liikmesriikides käimasolevad katsed põhississetuleku kavade rakendamiseks on lõpule viidud;
 2. rõhutab, et viivitamatult on vaja võtta praktilisi meetmeid, et kaotada vaesus ja sotsiaalne tõrjutus, edendada tõhusaid sotsiaalseid turvavõrke ning vähendada ebavõrdsust nii, et see aitaks tagada majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse; rõhutab, et neid meetmeid tuleb võtta asjakohasel tasandil, nii et samme astutaks nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil, ning et need oleksid kooskõlas vastavate poliitikavaldkondade jaoks ette nähtud pädevuste jaotusega;
 3. on arvamusel, et miinimumsissetuleku tagamise kavad on riiklike ametiasutuste pädevuses ja et nende kasutuselevõtu ja väljatöötamise käigus tuleks iga juhtumi puhul eraldi arvesse võtta majanduslikku ja sotsiaalsest olukorda, samuti tootmissüsteemi; soovib, et selliste kavade võimaliku kasutuselevõtu puhul kehtestataks tagatised stiimulite säilitamiseks inimeste (taas-) integreerimiseks tööturule;

inequality-affects-growth/

¹ Vt: Maailmapank „Poverty Reduction and Growth: The Virtuous and Vicious Circle“, 2006; OECD, ‘Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth’, 2014

² Vt: Euroopa Komisjon, Euroopa tööhõivealased ja sotsiaalsed arengud (2013), jaanuar 2014

4. kordab, et parim viis vaesuse vähendamiseks ja sotsiaalse tõrjutuse vältimiseks on soodustada säästvat majanduskasvu ning luua soodsad raamtingimused Euroopa ettevõtjatele, eelkõige vältides liigset halduskoormust ja tagades juurdepääsu rahastamisele, et võimaldada neil luua töökohti;
5. toetab komisjoni sotsiaalsete investeeringute lähenemisviisi, mille kohaselt aitab läbimõeldud sotsiaalpoliitika kaasa majanduskasvule, kaitstes samas inimesi vaesuse eest ja toimides majanduslike stabilisaatoritena¹;
6. peab tervitatavaks arutelusid ja uuringuid selle kohta, kuidas saavutada tulude ja rikkuse õiglasem jagunemine meie ühiskonnas;
7. rõhutab, et peamiste tegurite hulgas, mis takistavad sotsiaalsete investeeringute lähenemisviisi väljatöötamist liikmesriikide poolt, on majanduskriisi mõju ja poliitiline keskkond, kus domineerivad kokkuhoiumeedmed;²
8. nõuab, et makromajanduspoliitika kujundamisel pöörataks juba praegu piisavalt tähelepanu vajadusele vähendada sotsiaalset ebavõrdsust ning tagada kõigi sotsiaalsete rühmade juurdepääs nõuetekohaselt rahastatud sotsiaalteenustele, mis aitab võidelda vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu; 9. nõuab meetmete võtmist sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamiseks, võimaldades inimestel kasutada parimal viisil oma andeid ja suutlikkust; lisaks nõuab, et sotsiaalne toetus oleks suunatud nendele, kes on vaesed ja ei suuda ise teenida piisavat sissetulekut;
10. tunnustab liikmesriikide suveräänset õigust demokraatlikult valida oma majanduspoliitika;
11. juhib tähelepanu sellele, et hiljutised kogemused maksuvabastustel põhinevate reformidega näitavad, et miinimumsissetuleku poliitikat on parem rahastada eelarvetoetuste, kui maksusoodustuste kaudu;
12. toonitab, et haridus, sotsiaalsiirded ning astmelised, õiglased ja ümberjaotatavad maksusüsteemid koos praktiliste meetmetega konkurentsivõime suurendamiseks ning maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemiseks võivad kõik aidata kaasa majanduslikule, sotsiaalsele ja territoriaalsele ühtekuuluvusele;
13. rõhutab, et ümberjaotamise kavad üksi ei aita inimestel tööle asuda; kordab, et töökoht on alati parim viis kaitsta vaesuse ohus olevaid inimesi ning see on võimas vahend nende ühiskonda integreerimiseks; rõhutab, et selleks, et vältida abisaajate klassi loomist, on vaja läbi viia ettevõtluskeskkonna reformid ja jälgida nende käiku;
14. väidab, et miinimumsissetuleku tagamise kavad on vaesuse, sotsiaalse tõrjutuse ja ebavõrdsuse vähendamisel ja selle vastu võitlemisel üleminekuvahendid, ning et neid tuleks käsitada sotsiaalse investeeringuna; märgib miinimumsissetuleku tagamise kavade antitsükllilist mõju;

¹ Euroopa Komisjoni 20. veebruari 2013. aasta teatis „Sotsiaalsed investeeringud majanduskasvu ja ühtekuuluvuse edendamiseks – sealhulgas Euroopa Sotsiaalfondi rakendamine aastatel 2014–2020” (COM(2013)0083), ning „Social Investment in Europe – A study of national policies“, Euroopa Komisjon, 2015

² Euroopa Komisjon, ‘Social Investment in Europe’ (op. cit.).

15. usub, et miinimumsissetuleku tagamise kavad peaksid olema ajutised ning nendega peaks alati kaasnema aktiivne tööturule kaasamise poliitika;
16. on seisukohal, et miinimumsissetuleku tagamise kavade erinevate võimalike mudelite edasine uurimine võiks olla kasulik vahend vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemises ja selle vähendamises; rõhutab kui oluline on, et kõigi võimalike kavade ja mudelite loomise protsessi tuleb kaasata liikmesriikide enim puudustkannatavate isikud; nõuab sellega seoses mõnes liikmesriigis juba rakendatud miinimumsissetuleku tagamise skeemide hindamist, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles vahetama parimaid tavaid miinimumsissetuleku kavade vallas;
17. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid hindaksid piisava, kõikehõlmava ja kättesaadava miinimumsissetuleku andmise viisi ja vahendeid kõikides liikmesriikides, ning kaaluksid edasisi samme sotsiaalse lähenemise toetamiseks kogu ELis, võttes arvesse iga liikmesriigi eriomadusi, samuti riigi tavaid ja traditsioone; on sellega seoses seisukohal, et miinimumsissetuleku kavandamine tuleks määratleda liikmesriikide tasandil;
18. rõhutab, kui oluline on võrdne juurdepääs miinimumsissetuleku kavadele, ilma et toimuks diskrimineerimist rahvuse, soo, haridustaseme, kodakondsuse, seksuaalse sättumuse, usutunnistuse, puude, vanuse, poliitiliste vaadete või sotsiaalmajandusliku tausta alusel;
19. märgib, et miinimumsissetuleku tagamise kavasid tuleb rakendada ja hinnata seoses üldiste riiklike sotsiaalteenustega, st hariduse, tervishoiu, lapsehoolduse, eluasemetoetuse ja liikuvusega;
20. rõhutab vajadust olemasolevate miinimumsissetuleku kavade kohandamiseks, et paremini lahendada noorte töötuse probleemi;
21. juhib tähelepanu laste vaesuse probleemile ja nõuab, et miinimumsissetuleku tagamise skeemides võetaks eriti arvesse laste vajadusi;
22. juhib tähelepanu, et näidiseelarved võivad aidata kehtestada inimeste põhivajaduste rahuldamiseks vajalikku miinimumsissetulekut, sealhulgas ka muud kui rahalised aspektid, nagu juurdepääs haridusele ja elukestvatele õppele, eluasemele, kvaliteetsetele tervishoiuteenustele, ühiskondlikule tegevusele või kodanikuosalusele; usub seetõttu, võttes arvesse ka olemasolevaid erinevusi liikmesriikide vahel ning eri liikmesriikide sotsiaalpoliitikat, et miinimumsissetuleku määra puhul tuleks võtta arvesse nii vaesusriski piiri kui ka näidiseelarveid.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	20.6.2017						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">43</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">7</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	43	-:	7	0:	0
+:	43						
-:	7						
0:	0						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Udo Bullmann, Fabio De Masi, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtezar, Marco Valli, Miguel Viegas, Sotirios Zarianopoulos, Esther de Lange, Cora van Nieuwenhuizen, Beatrix von Storch, Jakob von Weizsäcker						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Simona Bonafè, Enrique Calvet Chambon, Nessa Childers, David Coburn, Andrea Cozzolino, Mady Delvaux, Jan Keller, Paloma López Bermejo, Luigi Morgano, Romana Tomc, Roberts Ziļe						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Clara Eugenia Aguilera García, Jarosław Wałęsa						

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

43	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Petr Ježek, Ramon Tremosa i Balcells
ECR	Pirkko Ruohonen-Lerner
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Fabio De Masi, Paloma López Bermejo, Marisa Matias, Miguel Viegas
PPE	Burkhard Balz, Markus Ferber, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Sirpa Pietikäinen, Romana Tomc, Jarosław Wałęsa, Esther de Lange
S&D	Simona Bonafè, Udo Bullmann, Nessa Childers, Andrea Cozzolino, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Neena Gill, Jan Keller, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Luigi Morgano, Alfred Sant, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun

7	-
ALDE	Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Bernd Lucke, Stanisław Ożóg, Kay Swinburne, Roberts Zile
ENF	Gerolf Annemans
NI	Sotirios Zarianopoulos

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	28.9.2017
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 7 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Dennis Radtke, Robert Rochefort, Siôn Simon, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Krzysztof Hetman, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Evelyn Regner, Jasenko Selimovic, Michaela Šojdrová, Kosma Złotowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Margrete Auken, Klaus Buchner, Ignazio Corrao, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Jozo Radoš, Marco Zullo, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

36	+
ALDE	Marian Harkin, Jozo Radoš, Robert Rochefort, Jasenko Selimovic, Yana Toom
EFDD	Laura Agea, Ignazio Corrao, Marco Zullo
GUE/NGL	Paloma López Bermejo, João Pimenta Lopes
NI	Lampros Fountoulis
PPE	Georges Bach, Heinz K. Becker, Krzysztof Hetman, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Elisabeth Morin-Chartier, Dennis Radtke, Michaela Šojdrová
S&D	Maria Arena, Guillaume Balas, Brando Benifei, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Edouard Martin, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Gabriele Preuß, Evelyn Regner, Siôn Simon, Marita Ulvskog
VERTS/ALE	Margrete Auken, Klaus Buchner, Tatjana Ždanoka

7	-
ALDE	Martina Dlabajová
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Ulrike Trebesius, Kosma Złotowski, Jana Žitňanská
ENF	Dominique Martin

4	0
PPE	Danuta Jazłowiecka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Adam Kósa, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

Kasutatud tähised:

+ : poolt

– : vastu

0 : erapooletu